

FALUDY GYÖRGY

Háromszáztizennyolcadik szonett

*Mások vagyunk. Én imádom a fák,
a könyvek, nők s az élet illatát.
Szeretek holdat, napfényt, csillagot
és őrzöngök, hogy mindent itthagyok.*

*Számodra kín a lét. Az emberek
gyilkos történelme se kell neked,
s ne tudjon rólam soha senki se
mondod, ha majd kilépsz a Semmibe.*

*Szégyenkezem, hogy csak miattam élsz,
segítesz, védesz, kímélsz és kísérsz,
s amíg én élvezem az életet
te szótlánul örülsz, hogy vége lesz.*

*Roppant szakadék fut kettőnk között:
ez az, ami bennünket összeköt.*

Kolozsvár, 2000

Háromszáztizenkilencedik szonett

*Megírtam mindent magamról? Aligha.
Zokogjak? Hengegjek? Tudom, hogy ritka:
de merev vágyamnak húsz évesen
sem engedtem soha, ha szerelem*

*nem kísért engem. Ha félnap vagy félév
után imádni kezdtem egy nő lényét:
„Vetkőzz! Azonnal lefekszem veled”,
szóltam, „test nélkül lélek sem lehet.”*

*Mit mondok most, kilencven évesen?
Lábam nehéz, balog mindkét kezem,
sovány vagyok, a város örege*

*és emlékek gyülekező helye.
Sok elveszett. De még mindig velem
maradt Erosz s a halálfélelem.*

Budapest, 2000

Háromszázhuszonegyedik szonett

A HIDEGHÁBORÚ

*Milliárd dollárból ezret meg ezret
dobtak ki, le a csukott ablakon.
Sztálin, Dulles, Hruscsov, Kissinger, Brezsnyev
rendelte így. Célt nem láttak vakon.*

*A két felet vedd mint két őrült embert,
kik azt képzelik: ez az életút,
s csupán azért gyártottak atomfegyvert,
hogy ne vívjanak atomháborút.*

*Félszázados téboly volt. Majd azt mondják,
mikor egy másik és újabb bolondság
mellett vagy ellen harcol a világ:*

*ez hát sorsunk itt lenn a földi létben,
öröm, nyugalom, igazság helyében
nem kapunk, csak ideológiát.*

Budapest, 2000